

DISKUSE

POZNÁMKY K ČLÁNKU PLUKOVNÍKA OLDŘICHA FILKY

**»Několik poznatků o spojení v útočném boji« (VM čís. 1/1956)
a k diskusnímu příspěvku k tomuto článku (VM čís. 2/1956)
zpracovanému kolektivem učitelů VA KG**

V článku plukovníka Filky i v diskusním příspěvku kolektivu učitelů VA KG upoutal mě názor o přerušení radiového spojení působením účinků atomového výbuchu.

Plukovník Filka píše: »Použití vrtulníků je třeba plánovat tak, aby umožnily velitelé a příslušníkům jeho štábu zejména osobní styk s podřízenými náčelníky. Bude ho třeba hlavně v době, kdy po nepřátelském atomovém napadení bude soustava spojení vážně narušena. Je nutno počítat s tím, že na několik minut (i 15—20) po atomovém výbuchu nebude možno navázat ani radiové spojení pro jeho přerušení ionisovanou, reflektční vrstvou vytvořenou při atomovém výbuchu.«

Diskusní příspěvek kolektivu učitelů VA KG tuto myšlenku dále rozvíjí: »Konečně je tu sám atomový výbuch, jak způsobený nepřitelem, tak vlastní, který působí dočasně přerušení radiového spojení na 15—20 minut a silné poruchy a to i u radiových stanic, vzdálených od místa výbuchu 20—30 km...«

Hloubka tohoto vakuu postihne prakticky celou sestavu střeleckého sboru ať ve výchozím položení nebo v průběhu útoku v hloubce nepřátelské obrany. Okamžitá ztráta všeho radiového spojení je pro velení okamžikem kritickým.«

Dále se v diskusním příspěvku rozvádí, jakými prostředky musí velitelé a štáby zabezpečit obnovení narušeného spojení. Domyslíme-li celou hloubku vážnosti tohoto tvrzení, musíme skutečně přiznat, že »okamžitá ztráta všeho radiového spojení je pro velení okamžikem kritickým.«

Podle mého názoru zvláště kritická by byla situace nižších stupňů velení. Dnes, kdy mezičlánek sboru z organizace vypadl, bude mít velitel armády i velitel divise dost možností případnou ztrátu radiového spojení překonat. U pluku jich bude méně a u praporu prakticky tyto možnosti končí — mám na mysli zejména tankové jednotky a útvary. Uvážíme-li ještě, že tankové jednotky a útvary mají vyrazet vzápětí po atomových úderech,

aby dokonale využily jejich účinků, může velitel tankového praporu při ztrátě radiového spojení svými pojitky maximálně dát povel »Vpřed!«. Bude-li se boj vyvíjet podle plánu a provedené organizace součinnosti, dá se ztráta radiového spojení překonat. Situace se však může vyvíjet jinak a tu je nebezpečí, že takový vývoj zavíní neúspěch akce, ztrátu lidí i materiálu. A to zejména v druhém případě, kdy v průběhu akce použije atomových zbraní nepřítel.

Dojde však skutečně ke ztrátě spojení ionisovanou reflektční vrstvou vytvořenou při atomovém výbuchu?

Tvrzení obou článků mne o tom plně nepřesvědčilo.

Nemám bohužel k dispozici prameny ze zkoušek prováděných s atomovými zbraněmi v SSSR. Domnívám se však, že hlavní poznatky z těchto zkoušek byly vtěleny do našich nových řádů a služebních pomůcek. Tam jsem se však s podobnou otázkou nesetkal.

Spoj-I-5 mluví sice o porušení spojení následkem nepřátelského atomového napadení, ale také jasně vysvětluje účinky atomových výbuchů na spojovací techniku. Z těchto údajů je zřejmé, že jde o účinky rázu mechanického, které je možno odstranit nahrazením zničených nebo poškozených přístrojů záložními.

Z údajů předpisu Spoj-I-5, čl. 10, 155 a j. můžeme dospět k názoru, že při atomovém výbuchu může dojít k narušení spojení poškozením antén nebo radiových přístrojů, ale že se toto narušení odstraní výměnou poškozených součástí. To může sice trvat určitou dobu (i 15 až 20 minut), ale jen u radiových stanic v okruhu ničivých účinků atomového úderu. Předpis však nedává žádný podklad pro tvrzení o vakuu dokonce na šířku a hloubku sboru.

Americké prameny, které jsou k dispozici, se v názorech na tuto otázku rozcházejí.

Starší prameny, zejména z pokusů u Bikini, tvrdí, že dojde ke ztrátě spojení ionisovanou reflektční vrstvou a theore-

ticky toto tvrzení zdůvodňují (viz Pom-
prav-55, str. 12 a 13).

Novější prameny však již to nepo-
tvrzují.

Casopis »The Army Combat Forces
Journal« z června 1955 přináší článek,
který popisuje průběh zkoušky konané
v květnu 1955 s atomovou náplní o trito-
lovém ekvivalentu 35 KT, tedy podle na-
šich názorů s náplní střední ráže. Náplň
byla umístěna na věži vysoké 500 stop.
Tanky typu M-43 PATTON byly vzdáleny
3200 yardů (2800 m) od věže.

Autor dále v článku líčí jednotlivé
podrobnosti výbuchu a poznamenává:

»Ve třech minutách — a mohlo to být
vykonáno během půl minuty, kdyby to
dovolovala nařízení pokusu — bylo navá-
záno radiové spojení, dokazující tak, že
spojovací zařízení nebylo poškozeno vý-
buchem, zářením ani tepelnými účinky
tohoto velkého výbuchu.« V článku je
také vysvětleno, o jaká nařízení šlo. Až
do zahájení akce nebylo totiž dovoleno
používat radia, aby nebyly rušeny jemné
měřicí přístroje sledující pokus.

Pro naši diskusi je nejdůležitější po-
znamenat, že radiové spojení nebylo přeru-
šeno a fungovalo v krátké době po vý-
buchu.

Tu je zřejmý zásadní rozpor s před-
cházejícími údaji.

Konečně nejnovější údaje o zkouškách
s atomovými zbraněmi v USA byly uve-
řejněny ve VM čís. 4/1956 na str. 122 až
124. O spojení je tam však jen několik
poznámek; ukazuje se, že po 2 minutách
vypověděly službu snímání televizní ka-

mery. Rovněž rozhlasová stanice po vý-
buchu umlkla, byl poškozen vysílací sto-
žár a zásobování proudem selhalo. O spo-
jení ve skupině tanků, které vyrazily po
výbuchu, ani slova.

Je tedy těžké dospět k jed-
noznačným závěrům.

Plně souhlasím s názorem autorů, že
touto otázkou je třeba se zabývat. Mys-
lím, že by bylo proto nutné především
získat spolehlivé prameny a nabýt tak
jistoty a ujednotit názory.

Správně poznamenává plukovník Filka
v připomínkách, že bude menším nebez-
pečím pro bojovou připravenost velení a
spojení, budeme-li s přerušením radiové-
ho spojení počítat, než abychom počítali
s příznivější eventualitou a ulehčovali si
podmínky. O této zásadě nesmí být sporu.

Jde však o to, že tuto i ztíženou pří-
pravu nemůže nahradit článek ve Vojen-
ské mysl. Jde o to, aby tak důležitá otáz-
ka byla všem velitelům jasná, aby s ní
skutečně počítali, aby ji procvičovali, aby
se jí učilo ve všech vojenských školách,
což se dosud nedělá.

A to je podle mého názoru věc, kte-
rou musí nakonec řešit velení naší ar-
mády.

Cílem mých poznámek bylo upozornit
na existující mezeru v našich názorech
na vlivy atomového výbuchu a dosáhnout
jejího vyplnění.

Za podnět vděčím oběma uvedeným
článcům a připomínkám plukovníka
Filky.

Zpracoval major Josef Mikš

DISKUSNÍ PŘÍSPĚVEK K ČLÁNKU MAJORA FRANTIŠKA HEŘMANA

»Některé zvláštnosti použití tankových vojsk ve vševojskové armádě«

(Vojenská mysl — zvláštní číslo 1956, »Zvláštnosti vedení operací
vševojskovou armádou v soudobých podmínkách«)

Od doby, kdy byl zpracováván příspě-
vek majora Františka Heřmana, došlo
k některým podstatným změnám v názo-
rech na použití a činnost různých druhů
vojsk, zvláště tankového a mechanisova-
ného vojska, jak v útočné, tak obranné
operaci i boji. Mimo to nastaly i některé
organizační změny, které jsou našim ge-
nerálům a důstojníkům v podstatě známy.

Všechny tyto změny budou mít vliv
jak na taktické možnosti útvarů a svazků,
tak i na operační možnosti vševojskové
armády. Podstatný vliv budou mít pře-

devším na zvýšení samostatnosti, co se
týká požadované potřeby tanků jak u vše-
vojskových svazků a útvarů, tak i u vše-
vojskové armády samé, podle požadavků
soudobého boje.

Nejdříve se podívejme, jak se tyto
změny projeví při dosahování potřebných
hustot tanků v útočné i obranné operaci
vševojskové armády.

Počítáme-li, že střelecká divise bude
mít asi 125 tanků, mechanisovaná divise
přibližně 230 tanků, tanková divise rov-
něž asi 230 tanků a těžký tankový pluk

65 tanků, znamená to, že vševojsková armáda při počtu pěti až sedmi divisí*) bude mít okolo 900 až 1255 tanků.

Bude-li vševojsková armáda útočit v pásmu širokém 40 až 50 km, **dosáhne operační hustoty přibližně 23 až 25 tanků na 1 km.**

Je-li požadovaná **hustota tanků přímé podpory pěchoty** při použití zbraní hromadného ničení na 1 km fronty 15 až 25 tanků, vyžaduje to při šířce úseku průlomu 12 až 20 km celkem 180 až 500 tanků.

Zasadí-li střelecká divise do prvního sledu tanky dvou střeleckých pluků a celý tankový pluk, dosáhne na šířce úseku průlomu 6 km hustoty tanků přímé podpory pěchoty okolo 17 na 1 km. Mechanizovaná divise na stejné šířce úseku průlomu, zasadí-li do prvního sledu dva mechanizované a jeden tankový pluk, dosáhne hustoty asi 22 tanků na 1 km.

Za předpokladu, že vševojsková armáda bude prolomovat připravenou obranu nepřítele na úseku širokém 12 km, dosáhne, zasadí-li do prvního sledu dvě střelecké divise, počtu tanků přímé podpory pěchoty asi 200 a hustoty 17 tanků na 1 km. Zasadí-li armáda v tomto úseku dvě mechanizované divise, dosáhne počtu tanků přímé podpory pěchoty asi 260 a hustoty 22 tanků na 1 km. Zasadí-li na stejném úseku jednu střeleckou a jednu mechanizovanou divisi, dosáhne počtu tanků přímé podpory pěchoty okolo 230 a hustoty 20 tanků na 1 km.

Bude-li armáda prolomovat obranu nepřítele na úseku širokém 18 km, dosáhne, zasadí-li tři střelecké nebo tři mechanizované a tankové divise, po případě dvě střelecké a jednu mechanizovanou (tankovou) divisi a naopak, počtu okolo 300 až 400 tanků přímé podpory pěchoty na 1 km a hustoty obdobné jako v předcházejícím případě.

Podstatně lze tyto počty a hustoty tanků přímé podpory zvýšit, soustředí-li se na bocích průlomu jen část sil jedné nebo dvou divisí, avšak většina tanků této nebo těchto divisí. V takovémto případě může dojít k zvýšení počtu tanků až na 500 a více, podle počtu zasazených divisí, a k vytvoření hustoty 21 až 26 tanků na 1 km.

Z toho, co bylo uvedeno, vyplývá, že jak svazky, tak i vševojsková armáda může požadovaného počtu (180 až 500) a

hustoty (15 až 25) tanků přímé podpory pěchoty dosáhnout jen použitím tanků od svazků zasazených do prvního sledu.

Bude-li třeba podle dané situace tento počet a hustotu zvýšit, lze toho opět dosáhnout prostředky svazků nebo armády. Na př. zesílením tanků přímé podpory pěchoty mechanizované (tankové) divise tanky z organického tankového praporu nebo použitím těžkého tankového pluku.

Poslední případ však bude možno brát v úvahu jen ve výjimečných případech, budou-li na př. v prvním sledu zasazeny jen střelecké divise nebo tankové jednotky některého svazku budou předcházejícími boji značně vyčerpaný a nebudou moci být včas doplněny.

Toto všechno pak opravňuje k závěru, že vševojsková armáda disponuje dostatečným počtem tanků a zpravidla jí nebude nutně pro účinnou operaci tanky přidělovat.

V obranné operaci při šířce obranného pásma 50 km a složení vševojskové armády o pěti až šesti divisích (dvě mechanizované a ostatní střelecké) může armáda dosáhnout operační hustoty 18 tanků na 1 km. Při šířce obranného pásma 80 km při stejném složení 11 až 12 tanků na 1 km. Na šířce 30 km možného směru hlavního úderu nepřítele může pak manévrem vytvořit hustotu 30 i více tanků na 1 km. Střelecká divise na hlavním pásmu obrany při šířce obranného pásma 12 až 15 km dosáhne taktické hustoty tanků 8 až 10 na 1 km. Mechanizovaná divise při stejné šířce obranného pásma 15 až 19 tanků na 1 km.

To znamená, že počty tanků při novém organizačním složení vševojskové armády a při dodržení uvedených norem šířek útočných a obranných pásem a úseků plně zabezpečují dosažení všech potřebných hustot tanků v útočné i obranné operaci a boji.

Organizační změny a zvýšení počtů tanků ve svazcích umožňují učinit dále řadu kladných opatření ve prospěch útočné i obranné operace a boje, které dříve nebyly možné.

Tak za prvé, dostatek tanků, jimiž disponují svazky vševojskové armády, umožní veliteli armády ve většině případů ponechat si v útočné operaci v tankové záloze celý těžký tankový pluk již od počátku operace. Tato výhoda se zvláště projeví při útoku na mobilní obranu nepřítele. Zasazení těžkého tankového pluku proti nepříтели, který provádí silné protizteče již v taktické hloubce obrany, umožní svazkům prvního sledu armády, proti nimž jsou tyto protizteče vedeny, věno-

*) Počítáno při pěti divisích tři střelecké a dvě mechanizované, při sedmi divisích čtyři střelecké, dvě mechanizované a jedna tanková divise.

vat méně sil na odrazení protizteče a soustředit hlavní úsilí na směr hlavního úderu a tím dosáhnout včasného splnění svého úkolu.

Mimo to může být těžkého tankového pluku s výhodou použito buď celého nebo jeho části k nahrazení ztrát způsobených atomovými údery, a to jak v průběhu nepřátelské protipřípravy, tak v průběhu operace.

Zařazení tankových rot do složení střeleckých pluků umožňuje velitelům střeleckých divísi ve většině případů ponechat si v útočném boji poměrně silnou tankovou zálohu, a to podle situace a potřeb prvního sledu, v síle 1 až 3 tankových rot od tankového pluku. To dříve nebylo možné, i když se to často vyžadovalo.

Použití tankové zálohy střelecké divise v útočném boji:

- k zesílení tanků přímé podpory pěchoty v prvním sledu střelecké divise;
- k zabezpečení zasazení a zesílení druhého sledu střelecké divise při zasazení;
- k odrazení protiztečí nepřítele v součinnosti s ostatními druhy vojsk;
- k nahrazení ztrát tanků vzniklých údery zbraní hromadného ničení v prvního sledu;
- k vytvoření a plnění úkolů předstunutého odřadu v součinnosti s ostatními jednotkami prvního nebo druhého sledu střelecké divise;
- k účasti v dělostřelecké přípravě zteče nepřímou střelbou ze zakrytých palebných postavení.

Střelecké pluky přidáním tankových rot nabyly větší úderné síly a kromě toho mají velitelé pluků možnost buď sami nebo na rozkaz velitele divise ve vhodné situaci rychle vyslat předstunutý odřad ze svých prostředků ke splnění menších, ale pro další vývoj boje důležitých úkolů. Tím nabude bojová činnost střeleckých pluků a tím i střeleckých divísi větší samostatnosti, rychlosti, pružnosti a důraznosti.

Organizační změny u tankových jednotek všech svazků ulehčují do značné míry organizační opatření a velení, spojené dříve s častým podřizováním a odnímáním posilových tankových jednotek a útvarů, a umožní jak štábu armády, tak štábům svazků věnovat více času jiné důležitéjší činnosti.

Zvýšení počtů tanků v některých tankových rotách z 10 na 16, a v tankových četách ze 3 na 5 bude mít hlavně u střelecké divise značný vliv na průběh celkové bojové činnosti. Tato organizace dá-

vá těmto jednotkám a tím i útvarům a svazkům bohatší možnosti důrazného manévru na bojišti, možnost vyššího tempa a tím rychlého a úspěšného splnění uložených úkolů.

Rovněž v použití tankové divise v útočné operaci vševojskové armády nového složení nastanou změny. Použití tankové divise v armádě rychlé skupině, tak jak je známe, bylo vyvoláno v době, kdy mechanisace armády byla na nižším stupni a tempo útoku střeleckých svazků bylo poměrně nízké. V té době bylo takovéto použití tankové divise plně opodstatněno a přineslo své kladné výsledky. Dnes, kdy jsou všechny svazky i všechny prostředky armády téměř plně motorisovány, nemá stará forma rychlých skupin opodstatnění. Bude tedy nutné určit tankové divisi nové místo v operačním uclnění vševojskové armády.

Použití zbraní hromadného ničení, které ve většině případů ztěžuje, ne-li vůbec znemožňuje soustředování vojsk ve výchozí položení k útoku a vyžaduje provádět průlom připravené obrany nepřítele s rozvíňováním vojsk z chodu, vzápětí po provedení vlastních atomových úderů, umožňuje a předurčuje použití tankové divise často i v prvním sledu operačního uclnění vševojskové armády.

První sled vševojskové armády vytváří silné úderné uskupení vojsk, které má být schopné prolomit celou taktickou hloubku obrany nepřítele a zabezpečit úspěšné splnění bližšího úkolu armády. Proto, zvláště v terénu, který umožní rozsáhlé použití tanků, bude toto úderné uskupení často vytvářeno z tankových a mechanisovaných svazků.

Nebude-li tankové divise použito v prvním sledu úderného uskupení vševojskové armády, bude zpravidla v druhém sledu nebo ve výjimečných případech ve vševojskové záloze.

Použití tankové divise ve vševojskové záloze armády je nutno posuzovat s hlediska předurčení vševojskové zálohy. Měla by být vševojsková záloha předurčena k nahrazování útvarů a svazků, které byly zasaženy silným atomovým úderem nebo jinou zbraní hromadného ničení, a k plnění jiných nepředvídaných úkolů, nebude výhodné tankovou divisi do vševojskové zálohy určovat. Zvláště v tom případě, bude-li vševojsková armáda složena převážně ze střeleckých svazků.

Z toho plyne, že tanková divise může být ve výchozí situaci začleněna na kterémkoli místě operační sestavy vševojskové armády tak jako střelecké nebo mechanisované svazky. Je nabitelní, že její začlenění musí odpovídat především

charakteru tankové divise, situaci, zámyslu a úkolu. Podle toho pak bude nutno plánovat i její přesuny, přemísťování, bojové a materiální zabezpečení jak před operací, tak i v průběhu operace. V celku se tato činnost nebude odlišovat od plánování těchto opatření pro ostatní svazky.

Použití tankové divise na kterémkoli místě operační sestavy vševojskové armády zcela odstraní její dřívější šablonovité použití, které poskytovalo nepříteli možnost činit včasná a reálná protioopatření jak při jejím zasazování do boje, tak i v průběhu boje.

Správné a promyšlené využití velké pohyblivosti a úderné síly tankové divise, zvláště v součinnosti s mechanizovanými divisemi, umožní rychlejší splnění jednotlivých úkolů operace, dodá jí většího tempa již na začátku, což bude mít podstatný vliv i na úspěšné splnění celkového cíle operace. Ve větší míře než dosud může být dosaženo překvapení.

Dříve bylo zásadou vyhybat se použití tankové divise k prolamování předem připravené obrany nepřítel. Jestliže k takovému použití může nyní docházet, bude třeba počítat i se změnami v provádění školení a výcviku štábů a vojsk tankové divise.

Boj o předem připravenou hloubku nepřátelské obrany, t. j. boj v taktické hloubce, nese s sebou řadu zvláštností, pro které tanková divise zatím nebyla cvičena. Boj v obranném pásmu, kde palba, pohyb i velení, nebude-li rozrušeno zbraní hromadného ničení, je zpravidla dobře organizováno, kde je nutné překonávat souvislé překážky a zátarasy, odrazet časté protizteče (zvláště v mobilní obraně) a udržovat nepřetržitou součinnost se sousedy a se všemi druhy vojsk, bude pro tankovou divisi zvláštností. Její dřívější způsob použití, zpravidla k doprolamování taktické hloubky nepřátelské obrany, hlavně však k rozvíjení úspěchu a k boji v operační hloubce, určoval rovněž zaměření jejího výcviku. Byla zvyklá vést pohyblivější boje převážně samostatně. Proto si současně všestrannější použití tankové divise nezbytně vyžadá i změny v provádění jejího výcviku.

Značný význam má rovněž **vyřazení samohybných děl** a jejich nahrazení tanky. Samohybných děl bylo v největší míře používáno jako přímé podpory tanků. Jejich malá možnost manévru palbou i neškodný manévry na bojišti přes to, že zpravidla měla větší ráz než tanky, jim neumožňovala plnit předurčený úkol tak, jak by bylo třeba. Mohou se však plně uplatnit jako velmi účinné protitankové

zbraně. Jejich funkci úspěšně splní tanky.

Nahrazení samohybných děl tanky, zesílení útvarů a svazků tanky i zvýšení počtu tanků v některých tankových jednotkách a útvarch umožní v plné míře, aby sestavy tanků přímé podpory pěchoty byly tvořeny ve dvou, po případě i ve třech liniích. Druhou linií, kterou dříve tvořila zpravidla samohybná děla, budou nyní tvořit tanky. Tím se značně zvýší účinná palebná podpora první linie, možnost rychle soustředit palbu proti důležitým cílům v kterémkoli směru, zvýší se manévrovost a celkový ráz činnosti tanků přímé podpory pěchoty.

Současná organizace tankových jednotek umožňuje všem velitelům útvarů a svazků vytvářet na bojišti, v součinnosti se všemi druhy vojsk, různorodější, vtipnější, důraznější a překvapivější manévry, jehož následky se nesporně musí kladně projevit na celkovém rázu boje i operace.

V obranné operaci i boji se organizační zlepšení projeví v stejné míře. Veliká rychlost a manévrovací schopnost tankových jednotek v terénu, jakož i jejich mohutná úderná síla umožní jak velitelům svazků, tak i velitelům armády soustřeďovat v krátkém čase na důležitých směrech tyto jednotky a vytvářet tak v součinnosti s ostatními druhy vojsk a za použití zbraní hromadného ničení nezbytné předpoklady k vytvoření rozhodující převahy sil na důležitých směrech, udržet iniciativu a aktivitu a zabezpečit tak uskutečnění svého zámyslu.

Dovedným manévrem tanků je možné rychle nahradit ztráty a zahradit mezery vzniklé atomovými údery, stejně jako při provádění protiztečí a protiúderů je možno dosáhnout zdrcující převahy tanků proti nepříteli na rozhodujícím směru a v krátkém čase.

Zařazení tankových rot střeleckým plukům osvobozuje zčásti velitele střelecké divise od nutnosti přidělovat tanky do protitankových uzlů a opěrných bodů u střeleckých pluků a umožňuje mu ponechat si k provedení protizteče zpravidla celý tankový pluk. To dále znamená, že je značně zvýšena aktivnost protitankové obrany a umožněn manévry tankovými jednotkami v součinnosti se všemi druhy vojsk na nižších velitelských stupních, než tomu bylo dosud.

Závěrem je tedy možno říci, že současná organizace tankových jednotek vyhovuje daleko lépe soudobému boji, protože činí svazky i armádu nezávislejší na zesilování tanky frontem nebo ze zálohy hlavního velitelství. Umožňuje vytvářet

potřebné hustoty tanků požadované za používání zbraní hromadného ničení jak svazkům, tak i vševojskové armádě. Vytváří předpoklady různorodějšího a živějšího manévru na bojišti, dovoluje rychlé soustřeďování velké úderné síly na rozhodujícím směru a v krátkém čase na všech velitelských stupních. Tvořit tankové zálohy jak u sčeleckých divisí, tak u armády již na začátku a zvláště v průběhu operace nebude činit potíží.

Možnost použít tankové divise na kte-

rémkoli místě operačního učlenění vševojskové armády odstraní dřívější šablonovitost v jejím použití.

Bude dalším úkolem, zkoumat a zevšeobecňovat nové možnosti, formy a způsoby činnosti a použití tankových jednotek, útvarů a svazků jak v taktickém, tak i v operačním rámci, stejně jako správné zaměření jejich výcviku.

Zpracoval major Antonín Skácel